

Zakážeme nucené sňatky?

 czechfreepress.cz/dalsi-blogy/zakazeme-nucene-snatky.html

Hodnocení čtenářů: / 7

NejhoršíNejlepší

Stanislav Křeček

Problém této úmluvy nespočívá v potřebě nějakých nových a nám dosud neznámých právních ustanovení, ale v něčem mnohém podstatnějším. Jde o postavení a posílení pravomocí nevládních a nikým nevolených a nikomu se nezpovídajících orgánů a organizací, postavených v podstatě nad kompetenci státních institucí, které v demokratickém státě jsou odpovědny demokraticky zvolenému parlamentu.

O problémech, které provázejí dosavadní nepřijetí usnesení Rady Evropy nazývané „Istanbulská smlouva“ : psal v Právu psal 18.2. Petr Kolman („Povyk kolem istanbulskeho nic“). Naprosto správně namítá, že požadavky na ochranu žen obecně a zejména proti různých formám násilí, které by podle této smlouvy měly být u nás zakotveny v našem právním řádu již dávno obsaženy. Je to zřejmé již z toho čl.1 smlouvy stanoví že, „Účelem této úmluvy je „chránit ženy proti všem formám násilí a předcházet, stíhat a odstraňovat násilí na ženách a domácí násilí.“ Něco z toho již v našem právu snad není?

Po případném – a zcela zbytečném- - přijetí Istanbulské „smlouvy“ by nebylo třeba v našem řádu nic měnit a právní ochrana postavení žen by nebyla nikterak posílena . Opravdu se někdo vážně domnívá, že ustanovení o tom, že „ smluvní strany přijmou legislativní nebo jiná opatření nezbytná k tomu, aby obětem zajistila přístup ke zdravotní péči a sociálním službám...“ nebo ustanovení že „smluvní strany přijmou legislativní nebo jiná opatření nezbytná k tomu, aby sňatky uzavřené z donucení bylo možno prohlásit za neúčinné“ jsou nové myšlenky, která musíme v našem právním řádu nějak nově upravovat?

O „nic“ však rozhodně nejde. Problém této úmluvy nespočívá v potřebě nějakých nových a nám dosud neznámých právních ustanovení, ale v něčem mnohém podstatnějším. Jde o postavení a posílení pravomocí nevládních a nikým nevolených a nikomu se nezpovídajících orgánů a organizací, postavených v podstatě nad kompetenci státních institucí, které v demokratickém státě jsou odpovědný demokraticky zvolenému parlamentu.

V úmluvě jsou tomu věnována ustanovení o tzv. monitorovacím mechanismu“(čl. 66), který, podle mého názoru, je hlavním problémem a hlavní námitkou proti přijetí této úmluvy. Stanoví se zde že „ Za účelem zajištění účinného provádění ustanovení této úmluvy smluvními stranami zřizuje úmluva zvláštní kontrolní mechanismus podle něhož „smluvní strany budou uznávat, podněcovat a na všech úrovních podporovat činnost příslušných

nevládních organizací a občanské společnosti, které působí v oblasti boje proti násilí na ženách, a zavedou účinnou spolupráci s těmito organizacemi “.

Mnohem závažnější je že v čele tohoto koordinačního mechanismu má stát mezinárodní „expertní skupina“, která má být ustavena do jednoho roku po ratifikaci všemi členskými zeměmi, což se dosud nestalo. Má disponovat řadou kompetencí a má - což je podle mého názoru dost důležité - nezávisle na vnitrostátních orgánech monitorovat a prosazovat naplňování této úmluvy. Na základě jakých kritérií a zejména jaké ideologie bude rozhodováno a posuzováno není předem zřejmé. Národní parlamenty pak budou pouze „přizvány k účasti na monitorování“ postupu implementace. Nelze se tedy neptat zda by vytváření takové paralelní struktury, nepodléhající vnitrostátnímu právu, neznamenal nepřiměřené zasahování do státní suverenity, a to i v oblastech, v nichž se Česká republika nevzdala svých pravomocí ani ve prospěch orgánů Evropské unie (především rodinná a vzdělávací politika)? A o jejichž souladu s naší Ústavou rozhoduje náš Ústavní soud?

Zdroj: <https://blog.aktualne.cz/blogy/stanislav-krecek.php?itemid=44658>

ZDE MŮŽETE PODPÓRIT BOJ PROTI FAKE NEWS, LŽÍM,
MANIPULACI A DEZINFORMACÍM MAINSTREAMOVÝCH MÉDIÍ

CZK 4887896001/5500

EURO CZ19 2010 0000 0023 0131 8636

Komentáře

Přidat komentář

Obnovit

Odeslat

